

EGYETEM

Buday Árpád és Buday György emléke előtt tisztelegtek a szegedi egyetemen

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2017.06.06. 07:00

Szerző: SZEGEDma

Megosztás 0

Konferenciával, kiállításokkal és kiadvánnyal emlékeztek az SZTE Régészeti Tanszék alapítójára, az európai hírű professzorra és grafikus, fametsző fiára, Szeged díszpolgárára.

Kettős jubileumhoz kapcsolódott a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar színes májusi programsorozata. Kolozsvárról indultak, Szegeden teljesedett ki pályafutásuk: 80 éve hunyt el az SZTE BTK Régészeti Tanszékének alapítója, a régész, egyetemi tanár *Buday Árpád*, grafikus, fametsző fia, *Buday György* pedig 110 éve született. Az SZTE BTK Régészeti Tanszéke és Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszéke e jeles alkalomból összefogott, hogy bemutassa és értékelje a két Buday korszakalkotó munkásságát: konferenciával, kiállításokkal és kiadvánnyal emlékeztek, valamint megkoszorúzták a Buday család sírhelyét.

A kétnapos tudományos seregszemle fókuszában Buday Árpád és Buday György élete és munkássága állt. A téma sokszínűségéből adódóan egyaránt hangoztak el régészeti, művészettörténeti, művelődéstörténeti, irodalmi, helytörténeti és néprajztudományi tárgyú

SZEGEDMA Buday Árpád és Buday György emléke előtt tisztelegtek a szegedi egyetemen

POLITIKA KÖZÉLET HÍRZÓNA SZÓRAKOZÁS SPORT KÖZÖSSÉG

tudomány és az oktatás szolgálatában”) a régészprofesszor életét, legfontosabb eredményeit, intézetszervező tevékenységét, római koros kutatásait foglalta össze. Buday Árpád, az egykori nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium diákja még a kolozsvári egyetem diákjaként kapcsolódott be az erdélyi múzeum Érem- és Régiségtárának a munkájába a legendás *Pósta Béla* irányítása mellett. A római korra specializálódott kutató mestere halálát követően, Pósta nyomdokaiba lépve, a régiségtár és az egyetem Régészeti Intézetének a vezetője lett. Áttelepülését követően 1924–1937 között, haláláig a szegedi egyetem Régészeti Intézetét vezette. 1931-1932-ben a bölcsészkar dékáni tisztségét is betöltötte. Szegeden számos olyan diákjóléti szervezet munkájába kapcsolódott be aktívan, melyek a tehetséges, de szegény sorsú diákok megélhetési gondjait voltak hivatottak enyhíteni. „Rendezvényünk jelentőségét emelte, hogy egyetemünk egykori professzorára – aki jelentős eredményeket ért el a római kutatásai terén, európai hírű intézetet alapozott meg Szegeden, és jelentős volt az egyetemi közéleti szereplése is – az utókor semmilyen formában nem emlékezett meg ezelőtt” – tudtuk meg *Pintér-Nagy Katalintól*, az SZTE Régészeti Tanszék tanársegédjétől.

A másik kiállítás Szeged díszpolgára, Buday György, a Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiumának egyik megalapítója, 1932–1938 közötti elnöke egy eddig sehol nem látott vázlatsorozatát tárta a nagyközönség elé. A rajzsorozatot a fametsző 1927–1928-ban készítette az akkori szeged-alsóvárosi napsugaras oromzatokról, pontos adatolással. A sorozatról „Napsugarak Szegeden. Alsóvárosi oromdíszek Buday György vázlatfüzetében” címmel jelent meg most kötet. Kiállításuk és könyv formában való megjelentetésük által a Szeged egyik fontos szimbólumává vált napsugaras oromzatok hagyományos motívumaiba nyerhettek betekintést az érdeklődők. A tárlat egyébként szeptember 30-áig tekinthető meg a néprajzi tanszék folyosó galériájában.

„Buday György ceruzarajzai egy olyan korszakba kalauzolnak minket, amikor még összefüggő utcaképet alkottak a napsugaras oromzatú házak. Azóta ezeknek a házaknak jelentős részét lebontották, helyükre új építésű épületek kerültek, de az utóbbi évtizedben ismét népszerűvé vált a díszes oromzatok alkalmazása. A kiállítás anyagából készített kiadvány ennek az újraéledő hagyománynak lehet autentikus forrása, valamint a lokálpatrióta szegediek és a turisztikai céllal ide látogatók is különleges képet kaphatnak Szeged egykor népi építészetéről” – mondta az egyik szervező, *Frauhammer Krisztina*, az MTA–SZTE Vallási Kultúrakutató Csoport munkatársa.

A programokat a Szegedi Tudományegyetem mellett többek között az MTA Szegedi Akadémiai Bizottság, a Kincses Kolozsvár Egyesület és a Csongrád Megyei Önkormányzat is támogatta.